

thinget. Det er ganske vist paa andet Sted og paa andre Steder atter og atter sagt, at denne Finanslov er rigeligere end nogen tidligere, og at den fyldestgjør alle beretigede Krav; men det er jo en ganske subjektiv Mening, om en Finanslov, der bestaar af en uhyre Masse af Enkeltheder, er rigelig nok. Den kan være rigelig nok i et enkelt Punkt og dog være for knap i andre, og jeg tror, at efter den her i dette Thing stærkest repræsenterede Anskuelse er dette netop Tilbedet med nærværende Lov. Vi ere for vort Bedkommende gaaede ind paa Bevillinger der i og for sig kunne synes Mange endoglaa maasse at være for rigelige, men vi have ikke faaet vore Ønsker opfyldte om at se andre Bevillinger noget rigeligere. Der er ogsaa sagt, at man har taget alt fornødent Hensyn til Landstinget ved denne Lovs Affattelse. Ja, jeg betvivler aldeles ikke, at man har havt til Hensigt at tage Hensyn til Landstingets formodede Mening, men hvorvidt det Hensyn, der er taget, er det fornødne, derom ere vi, Flertallet i dette Thing, jo enige, at det ikke er Tilfældet. Det er hyæken Tilfældet, hvad angaar Universitetets Underballance, som jo Landstinget i en Række af Aar har tilkendegivet burde søges dækket paa anden Maade end ved Dypspisningen af dets Formue, og det er heller ikke Tilfældet med det Tillæg til Embedsmændenes Lønning paa Grund af Dyrtid, som i sin Tid af Folkethinget selv er blevet bestemt til en Grændse af 4,400 Kr., og som nu efter mit Skjøn ganske vilkaarlig er nedsat til et langt ringere Beløb. Under disse Omstændigheder, og hvor ringe end Udsigten er til at naae til Enighed, tror jeg dog, det vil være ganske nødvendigt, at Landstinget tager det foreliggende Forslag under Overveelse og vedtager Endringer deri. Hvorvidt disse bør være flere eller færre, og hvilken Karakter de i det Hele bør have, skal jeg her ikke udtale mig om. Foraa-vidt jeg skulde være med til at stille dem, maatte jeg forbeholde mig Samraad med andre ærede Medlemmer, men at Thinget ikke kan vedtage den Finanslov, som nu foreligger, anser jeg for givet (Hør, Hør!). Skulde det ikke lykkes at naae et Resultat, skulde den Stemning, som dog var tilstede hos enkelte af vore Modstandere under den sidste korte Samling, ikke formaat at gjøre sig mere gjældende under de forestaaende Forhandlinger, ja, saa have vi dog det tilbage, at der er vedtaget en midlertidig Bevilling, som ikke har nogen bestemt Tidgrændse og altsaa løber til Finansaarets Slutning. Efter min Mening er dette dog kun en daarlig Trøst. Overken Landet eller Regjeringen kan være tjent med, at en saadan midlertidig Bevilling er den eneste Rettefnor for Statens Udgifter, og jeg skulde derfor yttre det inderlige Ønske, at det dog trods de mørke Ud-

sigter, der ere tilstede, maatte kunne lykkes at bringe denne Samling tilende med Vedtagelsen af en endelig Finanslov.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges med 54 Stemmer imod 1.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt.

Jeg nævner, at jeg under Mødet fra Justitsministeren har modtaget en Skrivelse, hvori han underretter mig om, at han agter her i Landstinget at tage tilbage det hvilende Forslag til Lov om Lønninger for Retsbetjent- og Magistrats-embeder.

Jeg beder om, at Endringsforslag i den Sag, vi nys forlode, maa blive indgivne betimelig førend næste Møde, som vil blive afholdt paa Tirsdag, altsaa i Øbet af Mandag og ikke for tilde paa Dagen.

Næste Møde vil blive afholdt paa Tirsdag Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

1) Tilbagetagelse af følgende i Landstinget hvilende Regjerings-Lovforslag:

a. Ved Indenrigsministeren:

Forslag til Lov angaaende Oprettelse af en Kreditforening af Grundeiere i Kjøbenhavn og Omegn,

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 73 af 23de Mai 1873, og

Forslag til Lov om Lønninger ved Telegrafvæsenet.

b. Ved Justitsministeren:

Forslag til Lov om Lønninger for Retsbetjent- og Magistratsembeder.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaaret fra 1ste April 1881 til 31te Marts 1882.

Mødet hævet Kl. 1.55.